

“Já ten klid cejtím na zadku!”

Zpracovali žáci ZŠ PIVOVARSKÁ 15

Dominika Brejchová, Hanka Fleišmanová, Jan Hampl, Terezie Kyloušková, Jakub Slezák

Lejtmotivem života Karla ŠVÁBENICKÉHO, rodáka z vesnice Dolní Kralovice, je životodárná tekutina, voda. Posuďte sami: narodil se v rodině pivovarského sládka, zažil na vlastní kůži zaplavování údolí Želivky, na pražském Smíchově se vyučil v oboru pivo-líh a později studoval vodohospodářství v Ústí nad Labem.

Hledali jsme vodu. Jsem to zkusil, nešlo mi to. Byli tam nějací elektrikáři a ten starý pán přišel ke mně, vzal mi ten proutek, krásně se to nahoru nebo dolu ten proutek zkroutí.

A jako divoká řeka se valily „velké“ dějiny. Na německou okupaci pan Švábenický vzpomíná takto:

Ted' jeli Němci dolů, měli pancéřové pěstě naložený a narazili tam do zdi. Pan Pěkný, ten byl na místě mrtvej. Mamika, tu to trefilo do stehna, tam měla díru. Takhle tam lidé zahynuli.

Po dvaceti třech letech přišla další okupace:

Rok 68 vlastně všechny překvapil. Já byl teda akorát na Smíchově a vzbudilo nás rádio. Byl to takový těžký zvuk, poněvadž nesli v tom tanky, letadla byly narvaný tankama a za chvíli nám Rusové pochodovali po ulicích.

Pan Karel byl také svědkem, že v sovětském Rusku neměl lidský život žádnou hodnotu:

Já byl taky přítomný toho, když jsem šel přes Palackýho most, že ruský velitel zastřelil svého vojáka pod mostem. Oni říkali, že nevědí, proč jsou tady, že nic neviděj, že je tady revoluce, nebo to.

Pohyb po okupované Praze nebyl jednoduchý:

Přes Jiráskův most, když jsem chtěl jít, tak ono se tam střílelo a velitel na jednom konci mně říkal, že nemůžu přejít, že by mě zastřelili, a pak říká, tak já půjdu s váma, šel se mnou, dával hned echo vysílačkou, tak přestali blbnout, on mě vyprovodil. Tak jsem byl rád.

I přes nebezpečnou okupaci pan Karel neztrácel nezdolný český humor, třeba když šel s kolegou ze Staropramenu k Jungmannovu náměstí:

To jsem šel s jedním kolegou ze Staropramenu a odněkud vylezl Slovák policajť. On začal strkat do Václava. Říkal: „Chod, chod!“ On říká: “Vždyť jdu, já nemůžu tak rychle .“ A najednou MLASK ! pendrekem po zadku! Přišli jsme do Vltavský a jeho manželka volá z okna: “Václave, teďko hlásej, že je všude klid!” a on říká: „Já ten klid cejtím na zadku!”

Nedobrovolné soužití s okupanty přinášelo mnohé paradoxní situace:

Na vojně, když jsem byl, já dostal basu, najednou se otevřela brána a on přijížděl generál Majorov.

Velitel týlu major Zajíc pana Karla hned zastavil, vězení zrušil a poslal ho připravovat jídlo pro pana generála. Spolu s výborným kuchařem, vyučeným v Alcronu, připravili skvělou hostinu.

Po velkých dějinách přišla stoletá voda v Praze roku 2002 a v jejím důsledku se Švábeničtí přestěhovali natrvalo do Jablonce nad Nisou, kde se jim velice zalíbilo.

A co by pan Karel popřál mladým generacím?

Aby se měli rádi. Aby se lidé spíš stmelili. Aby si vycházeli vstříc.